

LIETUVOS
POLITINIŲ
KALINIŲ IR
TREMŲINIŲ SAJUNGOS
SAVAITRAŠTIS

TREMŲINIUS

2002 m. gruodžio 5 d. Nr. 49 (527) Eina nuo 1988 m. spalio 28 d.

Elena KRILAVIČIŪTĖ

Paminėtos partizanų vado žūties metinės

Lapkričio 29 dieną Vilniaus Arkikatedroje šv. Mišiomis pradėtas iškilmingas Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio tarybos prezidiumo pirmininko pirmojo pavaduotojo, LLKS gynybos pajėgų vado, dimisijos brigados generolo Adolfo Ramanausko-Vanago 45-ųjų žūties metinių minėjimas.

Adolfas Ramanauskas. 1947 m.

Genocido aukų muziejuje, buvusio KGB kalėjimo kameroje Nr.1, kurioje buvo kalinamas A.Ramanauskas-Vanagas, stovėjo Geležinio Vilko rinktinės Garbės sargybos kuopos karių garbės sargyba, prie jo portreto buvo dedamos gėlės, degė žvakelės. Skambant liūdnam smuiko muzikai į niūrų KGB rūsį nusilenkti didvyrio kančiai ėjo ir ėjo žmonės: artimieji, kovų bendražygiai, valstybės ir visuomenės atstovai. Tokių barbariškų kankinimų, kuriuos liudija Lietuvos ypatingajame archyve esantys dokumentai, nėra buvę nuo Europoje siautėjusios inkvizicijos laikų. A.Ramanauskas-Vanagas čia buvo kankinamas fiziškai ir psichologiškai beveik metus. 1957 m. rugsėjo 24-25 dienomis Vilniuje posėdžiavęs LSSR Aukščiausiasis Teismas A.Ramanauskui skyrė mirties bausmę. Nuosprendis įvykdytas tų pačių metų lapkričio 29 dieną Vilniuje. Palaidojimo vieta nežinoma...

Vėliau A.Ramanausko-Vanago žūties metinių minėjimas vyko Vilniaus įgulos karininkų ramovėje.

(keliami į 2 psl.)

Elvyra ŽEIZIENĖ

Ilgai lauktos knygos pristatymas

Kauno įgulos karininkų ramovėje iškilmingai pristatyta istoriko Kęstučio Kasparo knyga "Lietuvos laisvės armija". Šią istorinio tyrinėjimo knygą išleido Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjunga. "Tai ilgai laukta knyga", – pristatyme sakė ne vienas likęs gyvas LLA narys.

Lietuvos laisvės armijos – gausiausios, stipriausios ir masiškiausios organizacijos, kuri įkūnija patį pasipriešinimo sąjūdį – istorija yra nepaprastai sudėtinga, susiejusi su bendruoju pasipriešinimo vyksmu ir įvykiais visą Lietuvą per beveik penkerių metų laikotarpį.

Knyga parengta remiantis archyviniais dokumentais bei amžininkų ir liudininkų prisiminimais.

Vienas tokių liudininkų – LLA organizacinio štabo ryšininkas mokytojas Andrius Randomanskis – kalbėdamas knygos pristatymo šventėje neslėpė jaudulio ir džiaugsmo, jog pagaliau pasirodė šis rimtas istorinis darbas apie LLA veikimą pogrindyje, apie spontanišką jos plitimą Lietuvoje. Anot jo, nepaprasta LLA įkūrėjo Kazio Veverskio-Senio veiklos energija suteikė impulsą organizacijai plisti po visą Lietuvą.

(keliami į 4 psl.)

K. Veverskio apdovanojimų perdavimas Kauno Vytauto Didžiojo karo muziejui

Ingrida VĖGELYTĖ

Žinios iš Seimo

Karo veteranai Seime puola P.Jakučionį ir A.Stasiškį

Ginantys sribų "teisę" gauti nukentėjusiųjų valstybines pensijas Antrojo pasaulinio karo veteranai vėl ėmė kraipyti Lietuvos istoriją, neigia Lietuvoje vykdytą genocidą, o Lietuvos laisvės kovotojus vadina beginklių žmonių žudikais, hitlerininkų talkininkais, tikraisiais lietuvių tautos genocido vykdytojais.

Seimo narius, buvusių politinių kalinių ir tremtinių atstovus P.Jakučionį ir A.Stasiškį Antrojo pasaulinio karo veteranų atstovais prisistatantys veikėjai apkaltino "meluojant ir neraudonuojant".

Petras Eidukas, Lietuvoje gyvenančių Antrojo pasaulinio karo dalyvių, kovojusių antihitlerinės koalicijos pusėje,

organizacijos pirmininkas, pratęsė savo žygius Seime, kur turėtų būti svarstomas klausimas dėl valstybinių nukentėjusiųjų pensijų nemokėjimo buvusiems sovietinių represinių struktūrų darbuotojams.

Konstituciniam Teismui paskelbus Valstybinių pensijų įstatymą negaliojant dėl to, kad jį pasirašė ne tuometinis Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis, o jo pavaduotojas Arvydas Vidžiūnas, nebegalioja ir jame numatyti apribojimai, neleidžiantys Antrojo pasaulinio karo dalyviams ir jiems prilygintiems asmenims, dirbusiems KGB, NKVD, MGB ir kitose represinėse struktūrose, gauti valstybinę nukentėjusiųjų pensiją. Tokią pensiją gauna nukentėję nuo sovietinės okupacijos ir antihitlerinės koalicijos veteranai.

(keliami į 3 psl.)

Aktualijos

■ Seime politinės partijos ir visuomeninės organizacijos pasirašė Nacionalinį susitarimą siekiant ekonominės ir socialinės pažangos.

■ Pasirašytas dvišalis susitarimas dėl karinio bendradarbiavimo. Dokumentą pasirašė Liuksemburgo gynybos ministras Ch.Goerenas ir Lietuvos krašto apsaugos ministras L.Linkevičius. Pagrindinės susitarimo kryptys – saugumo ir gynybos politika, demokratinė ginkluotųjų pajėgų kontrolė.

■ Konstitucinio Teismo sprendimas dėl dirbančių pensininkų pensijų bus vykdomas. Iš Sodros biudžeto šiam tikslui reikės skirti 70 mln. litų.

■ Seimo Etikos ir procedūrų komisija priėmė sprendimą į savivaldybių biudžetus įpareigoti grąžinti kompensacijas, kurias gavo vietinės valdžios mandatus turintys parlamentarai. Tarp jų ir Kauno politikai - Kęstutis Kuzmickas bei Vytautas Šustauskas. K.Kuzmickas žada grąžinti tuos kelis tūkstančius litų, o V.Šustauskas atsisako tai padaryti.

■ Seimo Etikos ir procedūrų komisija rekomendavo valdančiosios Naujosios sąjungos (NS, socialliberalų) frakcijos nariui Rolandui Paviloniui pačiam apsispręsti ir atsisistatydinti iš Seimo Švietimo, mokslo ir kultūros komiteto pirmininko pareigų.

■ Premjeras Algirdas Brazauskas sudarė darbo grupę, rengiančią Piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamojį turtą atkūrimo įstatymo pataisoms įgyvendinti reikalingus teisės aktų projektus, nors Prezidentas Valdas Adamkus laiškė premjerui prašė nesieimti pataisų įgyvendinančių veiksmų, kol jų neišnagrinės Konstitucinis Teismas.

■ Seimas savo nutarimu vietoj atsistatydinusio Naujosios sąjungos (NS, socialliberalų) frakcijos nario Gedimino Jakavonio į Antikorupcijos komisiją paskyrė jo frakcijos kolegą Valerijų Simuliką.

■ Rolando Pakso partijoje daugiausia teistumą nuslėpusių kandidatų į savivaldybių tarybas. Vyriausioji rinkimų komisija iš kandidatų sąrašų išbraukė beveik 80 asmenų, kurie nuslėpė savo teistumą.

Paminėtos partizanų vado žūties metinės

(atkelta iš 1 psl.)

Dalyvavo LR Prezidentas V.Adamkus, Lietuvos Atkuriamojo Seimo pirm. prof. V.Landsbergis, krašto apsaugos viceministras J.Gečas, kariuomenės vadas gen. mjr. J.A.Kronkaitis, Seimo nariai P.Jakučionis, A.N.Stasiškis ir kiti aukšti svečiai, LLKS vadai ir kariai savanoriai, Generolo Jono Žemaičio karo akademijos kursantai, Alytaus Adolfo Ramanausko-Vanago vidurinės ir kitų mokyklų moksleiviai.

Renginį vedė Kauno dramos teatro aktoriai E.Stancikas ir R.Staliliūnaitė. Minėjimo pradžioje R.Staliliūnaitė perskaitė nuosprendį A.Ramanauskui-Vanagai, paimtą

iš jo bylos. Istorikas prof. A.Tyla skaitė pranešimą apie didvyrišką Lietuvos partizanų kovą ir jos reikšmę mums. Profesorius pasakojo, jog šiame partizaniniame kare 1945 m. žuvo jo brolis Kazys, Anykščiuose įkūręs pirmą Žaliąją partizanų rinktinę. Anot istoriko, tautos kova dėl laisvės yra amžina vertybė ir ji buvo viena pagrindinių A.Ramanausko-Vanago gyvenime. Jis apžvelgė šios asmenybės – mokytojo ir karininko – pasiaukojamą gyvenimo ir kovos kelią – nuo paprasto partizano iki gynybos pajėgų vado. Istorikas sakė, jog pagaliau turi būti užbaigta A.Ramanausko išdavystės 1956 m. Kaune byla.

LR Prezidentas V.Adam-

kus savo kalboje pabrėžė, jog svarbus vaidmuo prikelti Lietuvą teko karininkijai. 1918 m. Lietuvos karininkija tiesiai iš karo lauko atėjo prikelti šalies. Jų idealizmas ir pasiaukojimas vėliau buvo įprasminta gen. A.Ramanausko ir kitų kovoje už tėvynės laisvę ir valstybingumą. Seimo narys prof. V.Landsbergis, krašto apsaugos viceministras J.Gečas ir kiti akcentavo partizaninio pasipriešinimo svarbą ir reikšmę šiandieniniams Lietuvos įvykiams ir ragino žengti į priekį, nesustojant ties pasiektu.

A.Ramanausko-Vanago artimieji tarė nuoširdžius padėkos žodžius visiems, atėjusiems pagerbti jo atminimo.

Mainos rūbai margo svieto

Ne tik rūbus ar kailį, bet ir spalvas bei pavadinimus keitė komunistai ir tebekeičia iki šiol. Spalvas jie keičia ne tik saugumo sumetimais (iki šiol už kruvinus darbus nė vienas nenubaustas), bet ir naujų aukų paieškai. Buvę "tovariščiai" (nuo žodžių "tovar išči" ("ieškok prekių") - taip šaukdavo rusų plėšikai, užpuolę prekeivių vilkstinę) "išvadavę" Lietuvą plėšikavimą įteisino grobuoniškais įstatymais - nacionalizuoti, konfiskuoti, tai reiškia - atimti. Plėšikavimo braižas dabar šiek tiek pataisytas. Atsiskyrę nuo SSKP ir pasivadinę LKP, savo pažadais apmulkinę gyventojus, kurie tada naiviai patikėjo jiems valstybės vairą, pirmiausia "patvarkė" bankus.

Į jaučio odą nesurašytum visų niekingų komunistų darbų. Ne veltui šie "svieto lygintojai" tapo milijonieriais, o paprasti žmogeliai dabar tik rankomis skėsčioja, nes... buvo tikinami (ne vienas ir patikėjo), kad nusipelnėme gyventi geriau.

Kas moka, tas ir muziką užsako, byloja liaudies išmintis. Komunistai, tapę kapitalistais, groja pirmaisiais smuikais. Nupirkę televizijas iš ekranų jie prisistato tautos gelbėtojais, giriasi kairiųjų jėgų vienybe vardan mūsų gerovės. Pasak jų, dešinieji skaldosi. Tačiau tai netiesa, nes dešinieji skaldomi iš vidaus infiltruotų kailius pakeitusių komunistų. Kodėl taip neapdairiai pasielgė dešiniojos partijos – įsileido nuo-

lankius okupanto tarnus?

Labai apmaudu, bet tenka pripažinti, jog kai kurie buvę politiniai kaliniai ir tremtiniai, pamiršę ne tik asmenines nuoskaudas, bet ir tautos tragediją, užsikrėtė bolševikiniu virusu. Ne iš vieno teko išgirsti, kad balsavęs už Brazauską, nes Landsbergis jam nieko nedavė. Ešelonų broliai ir sesės, kaip sakė kunigas Česlovas Kavaliauskas, perėję ugnį ir plieną, užsigrūdinę tundros šalty, kas gi jums atsitiko? Gal pavargote, kodėl klimpstate abejingumo liūne? Mūsų nepalaužė ir nepaklupdė, tai kodėl dabar išsibarstėme po bendrijas, kodėl taip lengvabūdiškai palikome savo aplinką, savo kiemą? Gal jau pamiršome, kad esame ne tik gausiausia, bet ir padoriausia organizacija, nes tarp mūsų nėra nė vieno buvusio komunisto.

Dabartinę nepavydėtiną padėtį tikriausiai nulėmė tai, kad atkūrę nepriklausomybę per anksti patikėjome, jog jau įveikėme visas kliūtis. Patikėjome komunistų paistalais, kad mums trūksta kompetencijos valdyti šalį. Matydami, kaip komunistai ardo šalies pamatus, tapome tik abejingais stebėtojais. Mūsų sąjunga (LPKTS) per vėlai tapo politizuota.

Keli žodžiai dėl rinkimų. LPKTS Varėnos sk. 2000 metais į savivaldybių rinkimus ėjo atskiru sąrašu. Už mus tais metais balsavo 611 rinkėjų. Savivaldybėje mums teko tik viena vieta. Turint galvoje, kad LPKTS Varėnos

skyrių sudaro beveik 1000 narių, norėtusi paklausti, už ką balsavo kiti buvę politiniai kaliniai ir tremtiniai bei jų šeimos. Ne paguoda, kad kituose skyriuose dar prastesni reikalai... Blogiausia, kad Lietuvos žmonės nesusimąstydami patenka į komunistų (dabar pasivadinusius bičiuliais) įtaką. "Bičiuliai" jau įjungė rinkiminių pažadų mašiną. Jie bando prisivilioti rinkėjus pigiais niekučiais - rašikliais, alaus bokalu ir kitais menkniekiais. Elgiasi panašiai kaip kadaise europiečiai - viliodavo iš aborigenų auksą duodami jiems blizgančių stiklo karoliukų. Susimąstykime. Jei ir vėl balsuosime už kairiuosius, už tuos žmones, kuriuos kamuoja nepasotinamas godumas, ką gero iš to turėsime?

Mes, buvę politiniai kaliniai ir tremtiniai, prezidento rinkimuose remiame Valdo Adamkaus kandidatūrą. Jis savo veikla tautai įrodė, kad yra patikimiausias žmogus valdyti Lietuvą. Balsuokime už savo kandidatą.

Rinkimuose į savivaldybių tarybas ne vienas LPKTS skyrius eina atskirais sąrašais. Tik nuo mūsų priklausys, kiek naujos kadencijos tarybose turėsime savų atstovų. Tad eidami prie balsadėžių būkime atidūs, balsuokime už sąrašą Nr.24.

LPKTS Varėnos skyrius sudarė koaliciją su moderniaisiais krikščionimis demokratais. Mūsų koalicijos sąrašas Nr.25.

Vytautas
KAZIULIONIS

LGGRTC naujienos

■ LGGRT centro iniciatyva visoje Lietuvoje statomi tipiniai atminimo ženklai svarbiausiems lietuvių rezistencijos 1944–1953 m. istorijos įvykiams įamžinti - partizanų žūties, užkasimo, mūšių ir kt. vietose - ir įrengiamos atminimo lentos ant buvusių NKVD pastatų čia kalintiems ir kankintiems kovotojams atminti.

Šiais metais 3 tokie atminimo ženklai LGGRT centro lėšomis pastatyti žuvusiems Vytauto apygardos partizanams atminti Molėtų r., Vidžiūnų k., ir Utenos r., Sudalaukio k., Vakarų Lietuvos partizanų srities žuvusiems štabo nariams - Telšių r., Čepaičių k., o 21 atminimo lenta pakabinta Anykščių mieste ir rajone (Kavarske, Skiemonyse ir Troškūnuose), Akmenės mieste ir rajone (Kruopiuose ir Vėgeriuose), Joniškio mieste ir rajone (Žagarėje ir Kriukuose), Šilutės r., Macikuose, ant buvusios koncentracijos stovyklos muziejaus pastato.

Žuvusiems Didžiosios Kovos apygardos partizanams atminti 5 atminimo ženklus Kiauiklių, Kaimynėlių, Rusių Rago, Ustronės kaimuose bei Darvydų miške finansavo Širvintų r. savivaldybė, o žuvusiems Kęstučio apygardos Lydžio rinktinės partizanams atminti Purviškių miške - Jurbarko r. savivaldybė. Taip pat savo lėšomis minėtą ženklą žuvusiam Dainavos apygardos Šarūno rinktinės A.Juozapavičiaus grupės partizanui Juozui Karnauskui-Nemunėliui atminti Druskininkuose pastatė visuomeninė organizacija "Atmintis".

Savivaldybės nelieka nuošaly ir finansuojant atminimo lentų įrengimą - Klaipėdos ir Prienų rajonų savivaldybių lėšomis pakabintos 5 lentos: Priekulėje, Veiviržėnuose, Balbieriškyje ir Šilavote. Šiais metais dar 5 atminimo lentos bus pakabintos ant NKVD pastatų. Jų įrengimą finansuoja Kauno mst. savivaldybė.

■ LGGRTC Archyvinio vardinį skyriaus vadovė Birutė Burauskaitė dalyvavo Maskvoje vykusiame kompaktinės plokštelės "Politinio teroro aukos Sovietų sąjungoje" pristatyme. Renginys vyko Memorialo patalpose Rusijoje dar tebešvenčiamų Spalio revoliucijos 85-ųjų metinių išvakarėse, 2002 11 06.

Memorialo vadovas Arsenijus Roginskis pradėdamas renginį pažymėjo, kad 1917 metų bolševikinis perversmas, trims Rusijos ir kitų tautų gyventojų kartoms atnešęs kruviną terorą, milijonų žmonių kančias ir žūtį, šiandien daugeliui jau nesukelia jokių emocijų, nebežinoma arba nebenorima žinoti, ką mūsų šaliai ir jos likimui reiškia ši data. Tai, kad Rusijoje tiek daug abejingų,

yra tautos tragedija. Kaip vieną iš būdų žadinti visuomenę Roginskis mato informacijos platinimą pasitelkiant šiuolaikines technologijas, pritaikant populiariausią būdą - kompaktines plokšteles.

Šiam darbui ir buvo pasitelktos giminingos organizacijos - regioniniai Memorialo padaliniai, Sacharovo vado visuomeninis centras, politinių represijų aukų Reabilitacijos komisija prie Rusijos Federacijos prezidento, Vidaus reikalų ministerijos vietiniai padaliniai, Federalinės saugumo tarnybos darbuotojai.

Plokštelėje yra pateikta politinių represijų aukų 640 tūkst. trumpų biografijų, pristatomos per paskutinį penkmetį buvusioje SSRS teritorijoje išleistos knygos - represuotų asmenų vardynai (yra pristatytos ir LGGRTC 2 knygos - "Lietuvos gyventojų genocidas" I t. ir II t. pirmoji knyga), 240 paminklų, pastatytų buvusioje SSRS teritorijoje teroro aukoms, nuotraukų, NKVD struktūros aprašymas su 570 joms vadovavusių asmenų biografijų, sovietinių lagerių žinynas su žemėlapiais, buvusių politinių kalinių prisiminimai, Memorialo muziejaus eksponatai, sukurti kalinimo vietose ir kt. Buvo pabrėžiama humanitarinė darbo reikšmė: knygos sovietinio totalitarizmo tema leidžiamos labai mažais tiražais, mokyklų vadovėliuose šis laikotarpis labai blankiai ir neišsamiai nušėčiamas, todėl plokštelėmis bus pirmiausia aprūpintos bibliotekos, mokyklos, kraštotyros draugijos.

Reabilitacijos komisijos prie Rusijos Federacijos prezidento pirmininkas, žinomas politikas, "perestroikos architektas" Aleksandras Jakovlevas pasidžiaugė atliktu darbu ir palinkėjęs jį tęsti atkreipė dėmesį, kad visuomenės ilgesys "stiprios rankos", abejingumas buvusio režimo žiaurumui ir nežmoniškumui yra vergo mentaliteto požymis, ir pacitavo-XX amžiaus pradžios rusų poetą Maksimilijaną Vološiną: "Vakarykštis vergas ilgisi grandinių".

Sacharovo vado visuomeninio centro direktorius Jurijus Šamodurovas išskėlė politinį pristatomo darbo aspektą. Jo darbo dalis plokštelėje yra paminklai, pastatyti buvusios SSRS teritorijoje, NKVD vykdytų egzekucijų vietose, kapiynuose prie lagerių, buvusių lagerių vietose. Sudarydamas jų išsidėstymo žemėlapių ir pateikdamas paminklų aprašus autorius siekė parodyti, kas iš tikrųjų buvo ši valstybė - SSRS, ir pabrėžė, kad Rusija neturėtų skelbtis tokios valstybės, kuri sunaikino milijonus savų piliečių, teisių perėmėja.

Užs. Nr.001

Žinios iš Seimo

(atkelta iš 1 psl.)

Tik dviem tūkstančiams karo veteranų šios pensijos mokėjimas apribotas dėl to, kad jie dirbo sovietinėse represinėse įstaigose arba buvo Komunistų partijos vadais.

Dešiniems politikams Seime atkakliai raginant spręsti šią teisinę koliziją, nesnaudžia ir strībų advokatai.

Lapkričio 28 d. P.Eidukas Seimui atsiuntė pareiškimą, kuriame pateikė savo naujausios Lietuvos istorijos interpretaciją. Savo pareiškime P.Eidukas abejoja, ar Lietuvoje "pagal tarptautinius apibrėžimus buvo genocidas". Jis genocido vykdytojais mieliau vadintų ne sovietinius okupantus ir jų talkininkus, bet Lietuvos laisvės kovotojus.

Jis labai norėtų, kad tautą naikinę ir kankinę ar kankintojams talkinę Antrojo pasaulinio karo veteranai gautų nukentėjusiųjų valstybinę pensiją. Kaip keista, kad senas kareivis neprisimena pačios svarbiausios visiems kareiviams galiojančios nuostatos, kad nusi Kaltimai žmogiškumui senaties termino neturi.

Buvusių represinių struktūrų darbuotojai advokatų turi ne tik tarp saviškių – karo veteranų, bet ir tarp valdančiajai daugumai priklausančių Seimo narių.

Minimas P.Eiduko raštas, Seimo nario A.Stasiškio pavadintas "nukreiptu prieš valstybę ir įstatymus", Seimo narius pasiekė labai keistu būdu. Raštas atsiųstas į Seimo kanceliariją ir skirtas Lietuvos Respublikos Seimui. Vadinasi, jis pateko Seimo pirmininko žinion.

Tą pačią dieną šis raštas iš kanceliarijos kažkokiais keistais būdais patenka socialdemokratui Mykolui Pronckui, kuris su savo viza jį išplatina visiems Seimo nariams. Raštas pavadintas: "Ponai Jakučionis ir Stasiškis meluoja ir neraudonuoja". Seimo narys M.Pronckus yra jau pagarsėjęs savo nepagarbiais ir šmeižikiškais pasisakymais Lietuvos partizanų adresu. Tad nenuostabu, kad jis ėmėsi iniciatyvos plauti šį pareiškimą. Bet kaip jis iš Seimo pirmininko žinioje esančios kanceliarijos pateko M.Pronckui – belieka spėlioti. Nors tikriausiai jį su pavedimu gavo "iš viršaus", to "viršaus", kuris dalyvaudamas prezidento rinkimuose tikriausiai nebenori žmonėms priminti savo tėvo "nuopelnų", bet ir negali atstumti savo rinkėjų.

Seimo nariai A.Stasiškis ir P.Jakučionis ėmėsi oficialiai tirti šią "detektyvinę" dokumento kelionę. Raštu jie kreipėsi į Seimo pirmininką ir Socialdemokratų frakcijos vadovą, reikalaujanti paaiškinti, kaip iš Seimo pirmininko kompetencijos minimas pareiškimas pateko M.Pronckaus žinion.

Gimė dar vienas nacionalinis susitarimas

Gruodžio 3 d. Seime parlamentinės politinės partijos ir įtakingos visuomeninės organizacijos iškilmingai pasirašė Nacionalinį susitarimą siekiant ekonominės ir socialinės pažangos, kuriame akcentuojama žinių ekonomikos svarba.

Susitarimą pasirašė 10 politinių partijų, tarp jų pagrindinės valdančiosios ir opozicinės partijos, ir 14 visuomeninių organizacijų, vienijančių verslininkus, akademinę bendruomenę, jaunimą.

Susitarimas numato Lietuvos ekonomikos proveržio kryptis telkiant valstybės vidinius išteklius bei tuos resursus, kurie Lietuvai atsivers tapus Europos Sąjungos nare. "Lietuva, jos žmonės ir politikai turi sveiką ambiciją būti geriausiais sekdami Airijos pavyzdžiu", - po nacionalinio susitarimo pasirašymo sakė Nacionalinio susitarimo komiteto pirmininkas, Seimo narys, konservatorius Andrius Kubilius.

Nacionalinis susitarimas dėl ekonominės ir socialinės pažangos išskiria biotechnologijas ir farmaciją, informacines, telekomunikacines ir lazerines technologijas, elektroniką - aukštųjų technologijų kryptis, kuriomis jau šiandien Lietuvos žmonės ir mokslas sugeba konkuruoti pasaulinėje rinkoje.

Susitarimas inicijuotas ir kurtas Tėvynės sąjungos (LK) iniciatyva. Tiesa, prieš pasirašant susitarimą, parlamentinių politinių partijų atstovai turėjo galimybę susitarimą koreguoti, padaryti savo pastabų.

Pasirašyti nacionalinį susitarimą konservatoriai nepakvietė Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos. A.Kubilius iškilmingo pasirašymo metu pareiškė, kad pakviesti pasirašyti tie, kuriuos tai liečia tiesiogiai. Užtat šį susitarimą pasirašė jaunimo organizacijos.

Panašų nacionalinį susitarimą 1988 metais pasirašiusi Airija per dvylika metų pagal bendrojo vidaus produkto dalį, tenkančią vienam gyventojui, pasiekė trečią vietą ES. Seime pasirašytu susitarimu siekiama, jog pagal šį rodiklį Lietuva iki 2015 metų pasiektų dabartinį ES lygį.

Per savo patarėją Darių Kuolį nacionalinį susitarimą pasveikino Prezidentas Valdas Adamkus, pavadindamas jį "ryškiu ateities Lietuvos orientyru, svarbiomis tautos kelio gairėmis".

"Lietuva, jos politinės jėgos jau ne pirmą kartą sutaria esminiais krašto klausimais, rasdamos visiems priimtinas veiklos būdus, laikydamosi bendrų vertybių ir principų," - teigiama V.Adamkaus sveikinime. Jame pabrėžiama, kad tik tokio sutarimo dėka Lietuva gavo tarptautines saugumo garantijas.

Ivykiai, komentarai

"Naujadaras"

Kandidatas į Lietuvos prezidento postą Seimo pirmininkas A.Paulauskas jau apklijavęs savo rinkimų plakatais miestų ir miestelių tvoras, sienas ir stulpus žengė dar vieną žingsnį, kad išaukštintų savo personą. Jis pateikė Seimo valdybai Politikų profesinės etikos ir elgesio kodekso projektą. Nė kiek nesikuklindamas Seimo pirmininkas ir kandidatas pareiškė, kad tas kodeksas yra "naujadaras Lietuvos teisinėje ir etikos sistemoje". Pasak A.Paulausko, kodeksas sudarys geresnes teises prielaidas politikų doroviniam principingumui ir sąžiningumui stiprinti. Jis dargi išmąstė, kad politiko priedermė – tarnauti žmogui. Šiame kodekse yra gana įdomių, tiesiog anekdotiškų nuostatų: nesiplūsti, nevirtoti smurto, nepiktinaudžiauti alkoholiu, neprieikabauti, nesikeikti, nesirodyti viešai neblaiviam...

Na, o kol A.Paulausko kodeksas bus svarstomas ir "tobulinamas", valdančiosios neokomunistinės koalicijos seimūnai veržiasi į savivaldybes. Oficialiai pranešta, kad savivaldybių tarybų narių mandatų sieks rekordinis Seimo narių skaičius – net 81 iš 141! Kaip ir dera, daugiausiai savo koalicijos narių (27) delegavo vadinamųjų socialdemokratų partija. Kiek mažiau A.Paulausko partiečiai – "tik" 14. Kito kandidato į prezidento postą, gavusio milijoną iš rusų verslininkų, R.Pakso frakcija delegavo aštuonis savo atstovus. Kaip žinoma, į prezidento krėslą taikosi net devyni Seimo nariai. Kaip pažymėjo politikos apžvalgininkė R.Grinevičiūtė, kandidatai nelinkę aukoti ir aukotis. Nė vienas rinkimų laikotarpiu neatsisakė algos, valdiško automobilio ir kompensacijos už benzina. Tačiau ko norėti?! Jiems nusispjaut į mokesčių mokėtojų pinigus! Beje, šiomis dienomis Laisvosios rinkos instituto ekspertai paskelbė, jog daugiau kaip pusė Lietuvos žmonių įsitikinę, kad Seimo nariai dirba ne jiems, o atstovauja atskirų grupelių interesams.

Fariziejai

Du valdančiosios partijos šulai – G.Kirkilas ir J.Karosas – pareiškė, kad Konstitucinio Teismo sprendimas, kuriuo pripažinta, jog dirbančiųjų pensininkų pensijų apkarpymas prieštarauja Konstitucijai, turi būti vykdomas. Tačiau socialinės apsaugos ir darbo ministrė Vilija Blinkevičiūtė mano kitaip. Ji pripažino, jog pensijų mokėjimą dirbantiems pensininkams reikės atnaujinti, tačiau neteisėtai atimtų pinigų dirbantys pensininkai tikrai neatgaus. Socialinės "rūpintojėlės" akibrokštai faktiškai atsisakant vykdyti Konstitucinio Teismo sprendimą nesunkiai paaiškinami. Juk ministrė – paties A.Paulausko rinkimų patikėtinė. Kitas dalykas, draugų G.Kirkilo ir J.Karoso staigus susirūpinimas pensininkų reikalais. Juk rinkimai ant nosies. Tiktai norėtusi paklausti tų "rū-

pintojėlių", ar jie bent jau eksperimento dėlei nebandė ryžtis išsimaitinti iš vidutinės pensijos.

Savam negaila

Teisingumo ministro V.Markevičiaus įsakymu Kalėjų departamentu direktoriumi skiriami pareigūnai konkurso tvarka. Esą siekiant suformuoti profesionalų kadro branduolį Kalėjų departamente. Tačiau jau iš anksto buvo aišku, kad tas "konkursas" tikrai popierinis, o departamentu direktoriumi taps pusę metų Kalėjų departamentui vadovaujantis Skirmantas Agurkis. Šiame "konkurse" jis buvo vienintelis pretendentas. Visai nesvarbu, jog dar prieš šią komediją, konkursu vadinamą, žiniasklaidai atskleidė, jog S.Agurkis švaisito valstybės lėšas, skirtas departamentui, tarsi privačios firmos vadovas. Jis bemat nupirko brangių baldų, indų, naujutėlaitį "AUDI-A4" automobilį. Dar daugiau, savo žmonos ar draugės (kas ten supaisys) D.Jurienės brolių paskyrė Alytaus griežtojo režimo kolonijos direktoriaus pavaduotoju. Tačiau tokie dalykai teisingumo ministrui nė motais, svarbu savas, patikrintas bičiulis. Ne pirmas, ne paskutinis kartas.

A.Lukašenkos zigzagai

Baltarusijos prezidentas Aleksandras Lukašenka pareiškė, jog ketina kelti savo kandidatūrą 2006 metų prezidento rinkimuose trečiajai kadencijai. Visai nesvarbu, kad Baltarusijos Konstitucijoje aiškiai pasakyta, jog prezidentas gali būti renkamas tik dviem kadencijoms. Tačiau komunistiniam diktatoriui Konstitucija negalioja. Jau seniai Baltarusijoje vadovaujama ne įstatymais, o prezidento A.Lukašenkos dekretais. Oficialūs Minsko valdžios pareigūnai jau prakalbo apie referendumo paskelbimą siekiant pakeisti Konstituciją. Baltarusijos Centrinės rinkimų komisijos pirmininkė L.Jermošina jau paskubėjo pranešti, jog prezidentas turi teisę savarankiškai nuspręsti surengti referendumą dėl Konstitucijos pataisų neprašydamas Aukščiausiosios Tarybos pritarimo. Nors niekas neabejoja, kad kišeninis Baltarusijos parlamentas pritarė bet kokiam A.Lukašenkos sprendimui.

Kaip žinoma, dauguma Europos Sąjungos valstybių ir JAV uždraudė A.Lukašenkai ir kitiems jo ministrams įvažiuoti į jų teritoriją. Vienintelė ES valstybė Portugalija nepritarė sprendimui neišduoti vizų Lukašenkai ir jo ministrams.

Tuo tarpu į Minską atvykusios Europos parlamentarų delegacijos vadovas Janas Marinus Viersma atvirai kritikavo Baltarusijos režimą nepaisant žmogaus teisių ir demokratijos principų ir įspėjo, kad be pokyčių šioje srityje Baltarusija ir toliau liks antraruše Europos šalimi.

Ilgai lauktos knygos pristatymas

(atkelta iš 1 psl.)

Buvęs LLA kovotojas pasidžiaugė, jog šiandieną įgyvendiname LLA programoje numatytus kovos dėl laisvės ir nepriklausomybės tikslus.

Knygos autorius Kęstutis Kasparas taipogi pasidžiaugė, kad į leidinio pristatymą susirinko tiek daug žmonių, besidominčių LLA istorija. "Susirinko tiek kovotojų, kuriems ši knyga nėra istorija, tai – jų gyvenimas", – sakė K.Kasparas apžvelgdamas LLA įsteigimą ir organizacinę raidą. Nuo 10 tūkstančių LLA narių organizacija išaugo keturgubai. 1944-1945 metų vasarą tarp 10-15 tūkstančių partizanų – trečdalis buvę LLA nariai. Tarp kalintųjų taip pat panašus skaičius. Į klausimą, kas buvo Lietuvos kariuomenė, istorikas atsakė: "Tai ir buvo Lietuvos laisvės armija, kurį laiką vykdžiusi valstybės institucijos funkcijas". Jis papasakojo, kaip pavyko atskleisti šio visuotinio pasipriešinimo esmę. Knygos epigrafu pasirinkti Kazio Veverskio-Senio žodžiai: "Būkite tikri – vėl ateis daug ir didelių vadų, kai ateis laikas kovos vaisiais naudotis. Kol kas mums tik skirta tuos vaisius pelnyti." Taipogi LLA vadas mums paliko žodžius, jog "laisvės vaisiai yra saldūs", sakė K.Kasparas.

Renginio metu LLA vado brigados generolo Kazio Veverskio (1913-1944), Vyčio kryžiaus I laipsnio ordino kavaleriaus, apdovanojimus jo brolis dimisijos majoras Aleksas Veverskis ir brolio dim.

Partizaninio karo reikšmė

(Polemikos tęsinys)

* Pokario metais okupantų bolševikinė propaganda visai šmeižė Lietuvos partizanus. Iš pykčio ir bejėgiškumo juos vadino banditais, žudikais, buržuaziais nacionalistais.

Sovietinės propagandos atgarsių aptinkame ir šiandien, tik ne atvira, o šiek tiek užslėpta forma. Pavyzdžių toli ieškoti nereikia, jie čia pat. Tai – istorikas Liudas Truska. Jis teigia, kad pokario pasipriešinimas buvo beprasmiškas. Gal mano, kad būtų buvę geriau, jei tauta nebūtų pasipriešinusiu okupantui, tada šis su nepaklusniaisiais būtų turėjęs mažiau vargo.... Patys turėjome lįsti į gyvulinčius vagonus ir išsirikiuoti prie kalėjimų vartų. Sakydama, kad pasipriešinimas Lietuvoje buvo beprasmiškas, istorikas L.Truska nuvertina lietuvių tautą, nes laisvės kovotojai buvo drausmingiausia ir sąmoningiausia mūsų visuomenės dalis.

Vadovaujantis L.Truskos logika galima sakyti, kad ir 1794 m. T.Kostčiūškos vadovaujamas sukilimas, ir 1863 m. sukilimas buvo beprasmiškas, nes sukilėliai pralaimėjo.

Mūsų tautai svetima baidyti ir prisitaikėlių psichologija. Jei būtų atvirškiečiai, seniai būtume išnykę kaip tauta. Eidami į mūsų nežinome, ar laimėsime, tačiau atsiskakę kovos amžiais būsime pavergti. Gal isto-

majoro a.a. Prano Veverskio (1916-1999) žmona Janina Veverskienė bei LKKS vadas Algimantas Petrusėvičius iškilmingai perdavė Kauno Vytauto Didžiojo karo muziejui.

Kauno įgulos karininkų ramovės viršininkas Gediminas Reutas susirinkusiems priminė Stasio ir Uršulės Veverskių ir jų dešimties išaugintų vaikų auką ant Lietuvos laisvės kovų aukuro. Jų sūnūs: Kazys (g. 1916 m.), Pranas (g. 1916 m.), Bronius (g. 1918 m.), Albinas (g. 1920 m.), žuvo gindami tėvynę, o kiti patyrė kančių kelius – tremtis ir kalinimus.

Jauniausiasis sūnus Aleksandras (g. 1923 m.), irgi partizanas, buvo nuteistas 10 m. lagerio ir 5 m. tremties. Kalėjo Lukiškėse, Sverdlovsko sr., Ivedo, Kemerovo sr., Kurbano, Vorkutos lageriuose. Į Lietuvą sugrįžo 1955 metais.

Išblaškytos, bet dvasiškai nepalaužtos Veverskių šeimos atstovas dim. majoras Aleksas Veverskis kuria eiles. Susirinkusiems jis padeklamavo patriotinį eilėrašį ir prisiminė brolio Kazio jų mamai pasakytus žodžius: "Mama, už tėvynę mirti – tai laimė..."

Knygos pristatyme koncertavo Kauno Juozo Urbšio vid. mokyklos ansamblis "Spirgučiai" (vad. Teofilė Vozbutienė), fortepijonu skambino kompozitorius Giedrius Kuprevičius, gitara – aktorius Henrikas Savickis.

rikas toleruoja tik neginkluotąjį pasipriešinimą? Tačiau gerai žinome, kad nuolankumas okupantui ir vergiškumas sunaikina tautos dvasią.

Lietuvoje neginkluotojo pasipriešinimo formos buvo šios: slaptų jaunimo grupelių kūrimas, pagrindinės spaudos leidimas, masiniai sambūzdžiai minint Vėlines, disidentų grupelių atsiradimas, "Katalikų Bažnyčios Kronikos" leidimas ir platinimas ir kt. Vėliau (1972 m. gegužę), Kaune susidegino R.Kalanta, pirmosios Sąjūdžio užuomazgos, Baltijos kelias, mitingai, Nepriklausomybės atkūrimas... Visa tai – pralaimėto partizaninio karo rezultatas. Šiandien galime pasidžiaugti, kad lietuviai mūsų šalyje sudaro net 80 proc. Ar tai ne partizaninio karo nuopelnas?

Neturintis analogų Europos istorijoje bemaž dešimtmetį trukęs partizaninis karas įrodė visam laisvajam pasauliui, kad ir maža tauta gali priešintis okupantui.

Partizanų žygdarbis – didžiulis tautos dvasinis turtas. Ir tai – jaunimo dorinio, patriotinio auklėjimo laidas. Netikri istorijos aiškintojai bejėgiai tai paneigti.

Algimantas LĖLEŠIUS

Ašmenoje - lietuvių karių kapas

Ašmenoje nuo 1944 m. pavasario likęs Vietinės rinktinės karių broliškas kapas, kuriame palaidota per 30 žuvusiųjų. Tikslus skaičius nežinomas - gali būti 45 ar net 60 karių. Jie žuvo nepajėgdami apsiginti turimais prastais ginklais nuo užpuolusio gausesnės pajėgų turinčio priešo. Visus ten buvusius VR karius ir karininkus SS kariuomenė nuginklavo ir suėmė. Karius išvežė į Vokietiją, o karininkus - į Salaspilio kon-

kur kitur panaudoti šiam tikslui sukauptų lėšų. Aš pati dalyvavau rezistentų palaikų perlaidojimuose ir visiškai pritariu, kad tai būtų įvykdyta. Mano brolis a.a. Fortunatas Jucaitis buvo Vietinės rinktinės puskarininkis ir patyrė vokiečių smurtą, buvo prievarta išvežtas į Vokietiją. Jis ne kartą kalbėjo, kad žuvusių karius reikia perlaidoti Lietuvoje, o geriausia tam vieta - Kaune, Aukštųjų Šančių kapinėse. Ten ilsisi karių savano-

Marijampoliečiai balsuoja už plechavičiukų perlaidojimą Lietuvoje

centracijos stovyklą. Neleido net žuvusių kovos draugų palaidoti. Juos palaidojo vietiniai gyventojai - be religinių apeigų, be karstų, užkasė pridengę eglišakėmis. Sovietmečiu virš jų kapo augo krūmai. Dabar pieva, kurioje stovi be jokio užrašo medinis kryžius. Tai antras kryžius. Pirmasis dingo sovietmečiu. Slapčiomis nuvykdavo aplankyti kapą žuvusio ir ten palaidoto zanavyko Jono Šuopio sesuo Elena Baltramaitienė, vilkaviškio Vinco Gajausko sesuo Augenija Sarnackienė ir kiti. Apie tai Stasys Gvildys rašė savo knygoje - dokumentinėse apybraižose apie Vietinę rinktinę ir jos tragediją. Daug kartų spaudoje buvo keliamas klausimas dėl broliškame kape palaidotų VR karių savanorių palaikų parvežimo į Lietuvą. Net nutarimas šiuo klausimu LVRKS buvo priimtas 1999 m., bet liko neįgyvendintas ir dabar užsiminus apie tai išsisukinėjama. Su tuo jokių būdu nenori sutikti Kanadoje gyvenantys lietuviai. Jie Toronto banke atidarė sąskaitą ir kaupia lėšas išlaidoms padengti. Ne vienas tūkstantis dolerių sukauptas. Šios akcijos iniciatoriai F.Mockus ir J.Aukštaitis iš Kanados buvo atvykę į Lietuvą ir man teko su jais kalbėtis. Jie sakė dėsią visas pastangas, kad šį uždavinį įvykdytų, ir neleis nie-

Kryžius Ašmenoje, prie Vietinės rinktinės karių kapo

rių palaikai nuo Nepriklausomybės kovų laikotarpio, atskirai palaidoti sovietų kariai. Šiose kapinėse daugybė baltų kryžių su vokiškais užrašais žuvusiems vokiečių kariams. Baltarusijoje paliktus mūsų karių kapus dabar jau keblu aplankyti ir ilgiau jų ten palikti negalima.

Keista, kad A.Zolubas, pats būdamas plechavičiukas, buvęs Marijampolėje kariūnu, savo rašinyje, "Lietuvos aide" Nr.278, įrodinėja, kad karių savanorių kapus reikia palikti už valstybės sienos. Su karių palaikais tu etninių lietuvių žemių neišvaduosime. Lietuviai kariai yra tėvynės Lietuvos vaikai, Lietuva - jiems motina, o kiekviena motina myli savo vaikus - ne tik gyvus, bet ir mirusius. Jų laukia sugrįžtant motina Lietuva. Visiškai pritariu S.Gvildžio rašiniui, išspausdintam "Lietuvos aide" Nr. 274.

Vietinės rinktinės kariai, patyrę okupantų smurtą, teisingai supranta pagarbą lietuvių karių kapams ir siekia, kad jie ilsėtųsi Lietuvoje, už kurios laisvę savo galvelės paguldė. Valstybės sienas tvarko ne mirusieji, o gyvieji.

Albina VAJELIENĖ
buvusi Laisvės kovų dalyvė,
politinė kalinė
Jono Aukštaičio nuotr.

Gruodžio 22-ąją balsuosime už sąrašą Nr.24

Alytaus miesto rinkimų apygarda Nr.2

**Nublokškime korumpuotas nusi-
kalstamas grupes nuo valdžios, pabu-
dinkime tautos sąžinę, dorovę!**

Dalyvauja savivaldybės tarybos rin-
kimuose, nes jaučia pilietinę pareigą
konstruktyviai prisidėti prie įsisenėju-
sių ir sunkiai sprendžiamų problemų pa-
šalinimo. Mūsų puoselėjami ir diegiami
moralės principai, tradicinės tautinės

vertybės padės
nesavanaudiš-
kam ryžtui kur-
ti geresnę ateitį.

LPKTS Alytaus sk. kandidatai

(iš kairės):

**Antanas Rama-
nauskas** – inži-
nierius ekono-
mistas, **Antanas
Griškoniš** – in-
žinierius, **Aldo-
na Sutkaitienė**

– finansininkė, **Janina Juodžbalienė** –
LPKTS Alytaus sk. atsakingoji sekreto-
rė, **Laimutė Stankevičienė** – med. se-
suo akušerė, **Birutė Cibulskienė** –
bibliotekininkė, **Rožė Brazdienė** –
choro vadovė, **Dalytė Zubavičienė** –
gydytoja, **Vytautas Isiūnas** – versli-
ninkas, **Grażina Žukaitė** – istorikė.

Ukmergės miesto rinkimų apygarda Nr.53

Į rinkimus šio
skyriaus kandidatai
eina pasirengę ap-
ginti rajono gyven-
tojų interesus. Vie-
na ukmergiškių
nuostatų – siekti,
kad piliečiai galėtų
tiesiogiai rinkti ra-
jono merą ir seniū-
nus, stiprinti savi-
valdos darbo efek-
tyvumą, kas laiduo-
tų visų Ukmergės
bendruomenės socialinių sluoks-
nių gerovę.

LPKTS Ukmergės sk. kandidatai:

Albinas Zailskas – LPKTS UK-
mergės sk. pirmininkas, **Arūnas
Kerza** – Ukmergės Jono Basanavi-
čiaus vid. mok. direktoriaus pava-
duotojas, **Ričardas Šeibokas** – ben-
drovės “Vienybė” vyresn. meistras,
Vytautas Taujanskis – statybos ben-
drovės “Skala” darbuotojas, **Alek-**

sandras Gražys – UAB “Ukme-ga”
l.e. direktoriaus pareigas, **Birutė
Žilėnienė** – Dailės mokyklos direk-
torė, **Aldona Šalčiūnienė** – valsty-
binės aplinkos apsaugos inspekto-
rė, **Vytautas Grušauskas** – Žemės
ūkio ministerijos sekretorius, **Vi-
da Šimonienė** – “Šilo” vid. mok.
mokytoja metodininkė, **Juozas
Katilius** – Pabaisko seniūnijos se-
niūnas, **Marija Žukauskienė** – Uk-
mergės pirminės sveikatos prie-
žiūros centro gydytoja.

Mes - už tvarką savo rajone

LPKTS ir Tėvynės sąjun-
gos (LK) Jurbarko skyriai,
turėdami bendrą siekių, Jur-
barko rajono savivaldybės
tarybos rinkimuose daly-
vauja jungtiniu (koalicioniu)
sąrašu.

Mes, LPKTS Jurbarko
skyriaus kandidatai, jei bū-
sime išrinkti, aktyviai dirbsi-
me savivaldybės taryboje,
rūpinsimės miesto, miestelių
bei gyvenviečių ir kaimo gy-
ventojų reikalais. Šieksime
saugesnio savivaldybės ben-
druomenės narių gyvenimo.
Mes žadame tai, ką galima
įvykdyti.

Jungtinis kandidatų į Jur-
barko rajono tarybą sąrašas:

Antanas Navickas – Jur-
barko r. savivaldybės Žemės
ūkio sk. vedėjas, **Edvardas
Strončikas** – Smalininkų
AŽŪM auditorius, **Egidijus
Giedraitis** – Lietuvos ūkinin-
kų sąjungos Jurbarko sk. pir-
mininkas, **Steponas Česlovas
Strodomskis** – Eržvilko pir-
minės sveikatos priežiūros
centro vyr. gydytojas, **Anta-
nas Juozas Kazakevičius** –
UAB “Ksanteno modelis” di-
rektorius, **Danutė Samienė** –
Jurbarko K.Glinskio teatro
režisierė, **Pranas Urbanavi-
čius** – Smalininkų AŽŪM di-
rektorius, **Leonas Algirdas
Kiaulėnas** – AB “Dainiai” ce-
cho viršininkas, **Liudas
Ambrozaitis** – Jurbarko miš-
kų urėdijos eigulys, **Aldona
Vilkėlienė** – R.Rutkos miško
ruošos įmonės buhalterė,
Aušvydas Trumpys – Lietu-
vos žemės ūkio rūmų Jurbarko
r. skyriaus organizatorius,

Adelė Baublienė –
šokių kolektyvo
“Mituva” ir ansam-
blio “Veliuonietis”
vadovė, **Nijolė
Dungveckienė** –
N.Dungveckienės
šeimoms klinikos
bendrosios prakti-
kos gydytoja, **Juo-
zapas Norkus** –
pensininkas, **Nijo-
lė Petraitienė** – Jur-
barko kredito uni-
jos administratorė,
**Regina Anelaus-
kienė** – Smalininkų AŽŪM
auklėtoja, **Alvydas Balčaitis**
– Eržvilko kultūros centro
meno vadovas, **Danutė Kaz-
lauskaitė** – Veliuonos Juškų
vid. mok. mokytoja, **Dalia
Rakštelienė** – Jurbarko kredo-
to unijos vyr. finansininkė,
Nadieżda Labinskienė – Smal-
lininkų AŽŪM dėstytoja, **Aud-
ronė Elvikienė** – Jurbarko r.
ŽŪB “Gryžtė” finansininkė,
Stasys Karklelis – Smalininkų
AŽŪM agronomas, **Algirdas
Gabrielius Žukas** – Smalinin-
kų L.Meškaitytės pagr. mok.
mokytojas, **Otavija Staniuly-
tė** – Smalininkų AŽŪM sandė-
lininkė.

Ką mano kandidatai

Prasidėjus rinkimų į savi-
valdybių tarybas kampanijai
“Tremtinio” redakcija kreip-
ėsi į kandidatus. Jiems bu-
vo pateikti šie klausimai:

1. Kuo Jums ypatingi šie sa-

Jurbarko miesto rinkimų apygarda Nr.12

vivaldybių tarybų rinkimai?

2. Kodėl nusprendėte kel-
ti savo kandidatūrą?

3. Koks, Jūsų nuomone,
svarbiausias vaidmuo šian-
dien tenka savivaldybėms?

4. Jei būsite išrinktas (-a)
į savivaldybės tarybą, ką siū-
lysite atlikti vardan savo rin-
kėjų gerovės?

5. Ar įsitikinęs (-usi), kad
pirmoji valdymo grandis –
savivaldybė – yra pamatinis
valstybės akmuo?

Spausdiname LPKTS Jur-
barko sk. kandidatų atsaky-
mus

Edvardas STRONČIKAS

1. Šie rinkimai pirmieji,
kai Lietuva pakviesta į
NATO. 1990 m. buvau Jur-
barko rajono tarybos pirmo-
sios kadencijos narys atkurto-
je Nepriklausomoje Lietuvoje.
Šie rinkimai – sugrįžimas.

2. Gerai žinau dabartinės
kadencijos Jurbarko rajono

savivaldybės tarybos nu-
veiktus darbus – ir gerus, ir
nepavykusius. Manau, kad
galiu būti naudingesnis už kai
kuriuos dabartinius tarybos
narius tvarkant Jurbarko ra-
jono reikalus.

3. Mano manymu, svar-
biausias vaidmuo – rūpintis
Jurbarko rajono teritorijoje
gyvenančių žmonių porei-
kais – sveikatos, kultūros,
užimtumo, verslo bei kitais
klausimais. Ne mažiau svar-
būs plėtros pagal ES reikala-
vimus klausimai.

4. Pagal turimas savival-
dybių lėšas (pajamas) steng-
siuosi daryti įtaką biudžeto iš-
laidas paskirstant tolygiai
miesto ir seniūnijų reikmėms
(būtina atsakyti praktikos:
miestą – puošti, miestelius –
apeiti).

5. Taip. Savivaldybė ar-
čiau žmogaus ne tik atstumo,
bet ir sprendžiamų klausimų
atžvilgiu.

Danutė SAMIENĖ

1. Man ypatingi tuo,
kad į savivaldybių tary-
bą kandiduoju pirmą
kartą.

2. Savo kandidatūrą
iškėliau todėl, kad tai
padaryti mane pakvietė
Lietuvos politinių kali-
nių ir tremtinių sąjunga.
Tai organizacija, kurios
idėjoms, politinei pozi-
cijai visada pritariau ir
jas gerbiu. Ši organiza-
cija vertina mano kom-
petenciją, požiūrį į darbą,
moralę, pažiūras.

3. Teisingai paskirstyti
biudžetą, kad visi gyventojų
sluoksniai pajustų teigiamus
poslinkius ir progresą.

4. Sąžiningai dirbti visų
žmonių gerovei, o ne savoms
grupuotėms, savo draugų bū-
riui.

5. Turėtų būti pamatinis
akmuo.

Stasys KARKLELIS

1. Ypatingi tuo, kad šiuo-
se rinkimuose dalyvausime
kartu su Lietuvos konserva-
torių (TS) partija.

2. Manau, kad galėčiau
būti naudingas savo rinkė-
jams.

3. Svarbiausias vaidmuo:
ginti žmonių interesus, gy-
venti jų rūpesčiais.

4. Stiprinti viešąją saugu-
mą, kad mūsų rinkėjai būtų
saugūs ir namuose, ir gatvėje.

5. Taip.

LPKTS Šiaulių skyriaus ir Krikščionių demokratų partijos kandidatų sąrašas Nr.24

Kreipimasis į Šiaulių miesto rinkėjus

Gruodžio 22 d. rinkime Lietuvos Respublikos prezidentą ir miesto savivaldybės tarybą.

Lietuvos ir Šiaulių miesto ateitis bus graži, jei patys tokios norėsime ir ją kursime. Ta kūryba ir norai pirmiausia turėtų pasireikšti kiekvieno mūsų moraliniu stiprumu, pilietinės atsakomybės supratimu.

Nuo to, ką išrinksime valstybės vadovu ir kas bus miesto tarybos nariai, priklausys šalies ir miesto piliečių gerovė.

Dabartinė Šiaulių miesto taryba, daug žadėjusi prieš rinkimus, pasirodė neveikli, nesilaikė savo įsipareigojimų rinkėjams.

Bėgiodami iš partijos į partiją, iš koalicijos į koaliciją, iš frakcijos į frakciją mūsų išrinktieji rūpinosi savo asmenine gerove ir pamiršo rinkiminiuosius pažadus, nuvylė miesto žmones, prarado jų pasitikėjimą.

Mes, Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos kandidatai kartu su Krikščionių demokratų partijos atstovais, nežadame neįvykdomų darbų, bet garantuojame, kad jei mūsų bus patikėta dalyvauti miesto reikalų tvarkyme, drąsiai ir sąžiningai, tačiau be populizmo, be biurokratizmo, be savanau-diškumo visas savo jėgas ir sugebėjimus skirsime miesto gyventojų gerovei.

Stengsimės išgyvendinti valdininkų savivalę ir korupciją.

Sieksime teisingumo ir atsakomybės visose srityse.

Šiauliečiai turi teisę tapti savo miesto šeimininkais.

Balsuodami už sąrašą Nr. 24, pavadintą "Vilties kelias", balsuojate už tvarką Šiauliuose.

Nepasiduokime populizmo bangai, žadančiai visiems ir viską, nesiblaškykime, būkime tvirti.

Atidžiau išsižiūrėkime į renkamus kandidatus, jų darbus, biografijas. Pasirinkime dorus, kompetentingus žmones.

LPKTS ir LKDP bendras rinkimų štabas

Šiaulių miesto rinkimų apygarda Nr.44

Česlovas Dirکہ - LPKTS Šiaulių sk. pirmininkas, LPKTS tarybos narys, Vincentas Lamanauskas - ŠPU profesorius, Vilius Mikelaitis - AB "Pastatų konstrukcija" vyr. specialistas, Elena Mockuvienė - Asmens priežiūros centro gydytoja, Antanas Kaučikas - SPAB "Lietuvos geležinkeliai" vyr. specialistas, Valentinas Kemėšis - UAB "Šiaulių žemės ūkio technika" vyr. inžinierius, Klemensas Arlingevičius - Vinco Kudirkos pagr. mok. mokytojas, Vytautas Petriškis - UAB "Ridvija" vadybininkas, Algimantas Džiuvė - ŠPU dėstytojas, Rima Jankienė - Šiaulių mst. savivaldybės Statybos skyriaus inžinierė, Sigitas Žukauskas - Šiaulių mst. BĮ "Paslauga".

LPKTS Šiaulių skyriaus 2002 m. rinkimų į savivaldybių tarybas programa

LPKTS Šiaulių skyrius kečia savo kandidatus į savivaldybės tarybą siekdamas įgyvendinti Konstitucijos garantuotas piliečių teises.

Atėję į savivaldybės tarybą rūpinsimės miesto gyventojų reikalais ne tik savivaldybės lygmeniu, bet ir ieškosime būdų, kaip juos spręsti Seime bei Vyriausybėje. Būsime nepakantūs valdininkų neteisybei, abejingumui. Mūsų kandidatai, išrinkti į miesto savivaldybės tarybą, puoselės tautiškumą, dorovę ir krikščionišką pasaulėžiūrą. Piliečių reikalai mums svarbesni už partinius interesus.

Iš savo kandidatų reikalausime sąžiningo darbo, drausmės, besąlygiško visuotinai pripažintų moralės ir etikos normų laikymosi, LPKTS programos vykdymo, asmeninės atsakomybės. Mūsų kandidatai, sukaupe didelę sunkaus gyvenimo patirtį, vertina tai, kas patriotiška, dora, teisinga. Tapę savivaldybės tarybos nariais, neatstums bėdų prislėgto žmogaus, priešinsis valdininkų savivalei.

Piliečių teisių ir nuosavybės apsauga, išlikusio turto grąžinimas teisėtiems savininkams, nepakantumas biurokratizmui, korupcijai visada bus mūsų siūlomų kandidatų dėmesio centre. Sieksime išplėsti savivaldybių teises tvarkant miesto bendruomenės reikalus.

Savivaldybės uždavinys - rūpintis žmonėmis ir jų gyvenamąja aplinka, kultūra, sveikata, švietimu, socialiniais reikalais, komunaliniu ūkiu. Sieksime, kad biudžeto lėšos šiems tikslams aukštesnių valdžios institucijų būtų skirstomos tolygiai. Mūsų miestui ypač svarbu smulkaus ir vidutinio verslo plėtojimas, naujų darbo vietų steigimas, bedarbystės mažinimas. Stengsimės, kad miestas taptų patrauklesnis potencialiems investuotojams.

Švietimas, mokslas, kultūra - mūsų veiklos prioritetai. Sieksime, kad vaikų, moksleivių ir jaunimo visapusiškam ugdymui Lietuvos Seimas ir Vyriausybė skirtų reikiamą dėmesį, realiai vykdytų švietimo reformą, skirtų švietimo poreikiams pakankamai lėšų, peržiūrėtų ir papildytų švietimo įstatymą. Sieksime, kad mūsų mieste normaliai funkcionuotų papildomo ugdymo įstaigos, o vaikai ir jaunimas turėtų galimybę turiningai leisti laisvalaikį. Rūpinsimės, kad Šiaulių miesto mokyklose būtų ugdomi savo krašto patriotai. Nuolatinį dėmesį skirsime narkotikų, alkoholio, rūkalų vartojimo jaunuolių grupėse prevencijai. Sieksime, kad visi mokyklinio amžiaus vaikai lankytų mokyklas, o socialiai remtinų šeimų vaikai gautų pakankamą paramą.

Užtikrinsime racionalų lėšų paskirstymą kultūros židiniams, jų veiklai. Remsime meno puoselėtojus, rūpinsimės kultūros paveldu, etnokultūra, laisvalaikio ir savi-raiškos klubų veikla, tautinės kultūros, krikščioniškų papročių tęsimu.

Reikalausime, kad Šiaulių mieste būtų racionaliai įgyvendinama sveikatos reforma. Kiekvienam gyventojui turi būti laiku suteikta kvalifikuota medicinos pagalba, specialistų konsultacijos - nemokamos. Ligoninių re- struktūrizacija turi vykti nepažeidžiant ligonių interesus, ypatingas dėmesys skiriamas ligų profilaktikai, pirminės sveikatos priežiūros grandies stiprinimui. Savivaldybė privalės parngti sveikatingumo programas ir operatyviai spręsti visuomenės sveikatos problemas. Mes - prieš kvotas vaistams. Kompensuojamuosius vaistus turi gauti visi, neįstengiantys jų nusipirkti. Didesnę dėmesį skirsime miesto mokykloms teikiamoms

medicinos paslaugoms. Sieksime, kad asmenys, nukentėję nuo medikų klaidų, už sveikatai padarytą žalą galėtų išsireikalauti kompensaciją.

Rūpinsimės pensininkais, ligoniais, invalidais, daugia- vaikių ir jaunų šeimų gyvenimo sąlygomis. Socialinė glo- ba turi pasiekti visus, ku- riems ji būtina. Savivaldybė privalo pasiekti, kad mieste neliktų benamių, elgetų, ypač - elgetaujančių beglobių vaikų. Pašalpos iš savivaldybės biudžeto turi būti išmo- kamos laiku ir tiems, kuriems iš tikrųjų reikalingos.

Rūpinimasis šeima ir jau- nimu - prioritetinis savivaldybės uždavinys. Būtina ma- žinti jaunimo bedarbystę, su- daryti sąlygas mokytis, teik- ti paramą būstui įsigyti, ypa- tingą dėmesį ir paramą skirti gausioms šeimoms.

Reikalausime, kad gyven- tojų namų bendrijos galėtų pačios pasirinkti šildymo bū- dą nepriklausomai nuo įmo- nių-monopolistų, panaudo- damos alternatyvias ekolo- giškai švaraus kuro rūšis. Ne- toleruosime nepagrįsto šilum- os, elektros, dujų, transpor- to paslaugų kainų kėlimo. Gerindami miesto infrastruk- tūrą pirmenybę teiksime gy- venamiesiems rajonams - Kalniukui, Rėkyvos kolekty- viniams sodams ir kt., kad jų gyventojai turėtų švarų van- denį, kanalizaciją, dujotiekį, privažiavimo kelius.

Darbą savivaldybėje pra- dėtume mažindami valdymo išlaidas: sumažintume valdi- ninkų skaičių, atsakytume prabangių automobilių, ištai- gingų kabinetų, brangių bal- dų, nebūtinų tolimų kelionių.

Rūpinsimės mokesčių su- rinkimu į savivaldybės biu- džetą, lėšų skirstymo ir racio- nalaus panaudojimo kontro- le, viešumu bei skaidrumu. Visi savivaldybės tarybos sprendimai turi būti žinomi

gyventojams. Įtrauksime vi- suomenę į strateginių miesto perspektyvų kūrimą ir plana- vimą. Mums svarbi kiekvie- no žmogaus nuomonė.

Dėl lėšų stokos mieste praktiškai nėra naujų statybų, nebent privataus kapitalo dė- ka. Todėl šiuo metu didžiulį rūpestį kelia esami pastatai - administraciniai, lopšeliai- darželiai, mokymo įstaigos, papildomo ugdymo, sporto įstaigos, gyvenamieji pasta- tai, gydymo, kultūros įstai- gos, globos namai ir kt. Tai pastatai, statyti daugiau nei prieš 25 metus, neatitinkan- tys šiandienos šiluminės technikos reikalavimų dėl susidėvėjusių stogų dangų, sutrešusių, nebevarstomų langų rėmų, nesandarių pa- statų siūlių tarp plokščių, ap- triušusių fasadų. Dėl šių ir ki- tų trūkumų prarandame daug šiluminės energijos, turime didelių išlaidų. Taip pat tai kenkia sveikatai ir saugumui.

Todėl aktualiausiu šian- dienios klausimu tampa elek- tros energijos taupymas, jos vartojimo efektyvumo didi- nimas. Turime skirti ypatingą dėmesį pastatų priežiūrai, re- montui, renovacijai - papil- domai izoliuoti išorines pa- statų sienas, keisti langus, šil- tinti stogus ir jų perdangas, modernizuoti šildymo ir kar- što vandens tiekimo sistemas. Norint šiuos darbus atlikti, reikia finansavimo. Neužten- kant lėšų iš miesto biudžeto, privalome išnaudoti visus ki- tus įmanomus finansavimo šaltinius - imti paskolas, nau- doti įvairių fondų lėšomis, ruošti programas ir t.t. Sut- vartikus pastatus, atsipirks iš- leisti pinigai, nes sumažės iš- laidos, skirtos energetikos reikmėms, statiniai atitiks saugos reikalavimus. Sutvar- kyti pastatai, komforto jaus- mas leis mums pasijusti tikrais Saulės miesto - miesto, kuria- me rūpinamasi kiekvienu žmogumi - gyventojais.

Gyvenimo sūkurios

Sovietinės karinės mobilizacijos metais vengdamas karinės tarnybos slapsčiausi. Mano mama sužinojo, kad į kariuomenę neimami pedagogai ir dvasininkai. Buvau pr iimtas į Marijampolės mokytojų seminarijos ketvirtąjį kursą, jį baigęs galėjau dirbti pradinės mokyklos mokytoju. 1945 m. buvau paskirtas į vieną Vilniaus pradinę mokyklą ir įstojau į universitetą. Bet mūsų namus apsupo kareiviai – ieškojo manęs. Tik laimingo atsitiktinumo dėka manęs nesurado – buvome išvažiavę į mišką malų. Vėliau tapau dvasininku. Tada saugumiečiai nedavė ramybės – siūlė bendradarbiauti, o kai nesutikau, liepė išvykti iš Vilniaus, atėmė asmens dokumentus. Taigi likau be gyvenamosios vietos ir be dokumentų – teko pasirūpinti padirbtais. Už juos buvau nubaustas pagal RTFSR BK straipsnius. Grįžęs iš įkalinimo vietos

ir gavęs dokumentus buvau pažįstamo statybos inžinieriaus įdarbintas meistru, o vėliau net ir darbų vykdytoju. Užimdamas tokias ir panašias pareigas dirbau visą laiką. Išauginau šeimą. Ir niekaip nesuprantu, kodėl mano sovietinės mobilizacijos vengimo būdai Nepriklausomos Lietuvos organizacijų yra vertinami kaip kriminaliniai nusikaltimai, mano atsiskyrimas tarnauti represinėms struktūroms yra smerktinas ir nepripažįstamas pasipriešinimu okupaciniam režimui. Dirbdamas pagelbėjau ne vienam tautiečiui, nukentėjusiam nuo valdžios organų savivalės. Kad sutrukdymas man pasiekti aukštąjį mokslą, sudarkant asmens dokumentus, nėra laikoma nukentėjimu nuo okupacijų ir nesuteikia teisės pretenduoti į tokį teisinį statusą, dabar sunku suvokti.

Anicetas NEMURA

Skelbimai

LPKTS Alytaus sk. taryba labai prašo savo skyriaus narius susimokėti nario mokesčių iki gruodžio 20 dienos. Iš anksto dėkoja.

Gruodžio 7 d. 11 val. LPKTS Širvintų skyrius kviečia savo narius į ataskaitinį rinkiminį susirinkimą, kuris įvyks Kultūros namų parodų salėje. LPKTS narių dalyvavimas būtinas.

Gruodžio 7 d. 11 val. (šeštadienį) Kėdainių laisvalaikio centre (J. Basanavičiaus g. 24) įvyks LPKTS Kėdainių sk. narių susirinkimas.

Dalyvaus LPKTS kandidatai į savivaldybės tarybą. Kalbėsime apie artėjančius savivaldybių rinkimus. Registracija - nuo 10 val. Turėti LPKTS nario pažymėjimą.

Gruodžio 7 d. (šeštadienį) 12 val. Šiaulių kultūros centre įvyks Šiaulių buvusių politinių kalinių, tremtinių, partizanų, pasipriešinimo kovų dalyvių susirinkimas. Aptarsime problemas, pasirošimą rinkimams. Dalyvaus garbingi svečiai, LPKTS, savivaldybės atstovai. Koncertuos choras "Tremtinys", kapela "Tremties aidas".

Gruodžio 9 d. 16 val. LPKTS būstinės salėje (Kaune, Laisvės al. 39, II a.) gyd. urologė J. Černiauskienė skaitys paskaitą tema "Vyrų inkstų, šlapimo pūslės, prostatos ligos", gyd. I. Pajarskienė – "Kinietiški bioimunoregulatoriai".

Gruodžio 11 d. 18 val. Klaipėdos muzikiniame teatre (Danės g. 19) įvyks Tėvynės sąjungos (LK), LPKTS, LDS ir MKDS vadovų ir kolegijų jungtinio sąrašo Nr. 20 kandidatų susitikimas su rinkėjais.

Koncertuos LPKTS Klaipėdos sk. choras "Atminties gaida" ir KU studentų ansamblis "Vytinė" (vad. V. Saikauskas).

Užjaučiame

Nuoširdžiai užjaučiame **Olimpiją KAZAKAUSKIENĘ** dėl mylimos dukters mirties. **LPKTS Ignalinos sk. taryba**

Gruodžio 14 d. (šeštadienį) 11 val. Utenos muzikos mokyklos salėje (Maironio g. 11) įvyks buvusių politinių kalinių, tremtinių, tremtyje gimusiųjų, partizanų, pasipriešinimo kovų dalyvių ir kitaip nukentėjusiųjų nuo okupacinio režimo susirinkimas.

Aptarsime prezidento ir savivaldybių tarybų rinkimų klausimus.

Globalizmas, globalizacija, pasaulinė valdžia – kas tai yra, ką reikėtų Lietuvai. Vilius Bražėnas parašė šiais klausimais dvi knygas. Naujaisią "Nauja pasaulio santvarka" dar galima įsigyti kai kuriuose knygynuose. Taip pat – LPKTS būstinėje (Laisvės al. 39, Kaunas; tel. (8-37) 323174, 323214) ir Vilniuje, prie **Sąjūdžio būstinės (Gedimino pr. 1).**

Dėl platintojo nuolaidos (perkant bent 5 knygas) kreiptis į LPKTS būstinę Kaune, Vilniuje teirautis tel. (8-5) 2161563.

Projektas "Pažinkime Lietuvą ir jos etnines žemes"

Gruodžio 15 d. vykstame į Laimos Vaikulės koncertą Vilniuje, Sporto rūmuose. Trumpa ekskursija po Vilnių. Kelionės kaina 20 Lt. Bilietų kainos nuo 40 iki 120 Lt.

Bilietų kiekis ribotas. Būtina registracija iš anksto.

Registruotis ir bilietus užsisakyti **Kaune, Laisvės al. 39, II a., 1 kab., tel. (8-37) 321593, mob. (8-689) 54571.**

Kalėdų Senelis jau rengia siurprizus ir laukia skambučių mob. (8-672) 68718.

ILSĖKITĖS RAMYBĖJE

Jonas Matiukas 1922-2002

Gimė Rukšių k., Rokiškio r., ūkininko šeimoje. Po karo buvo Augulio būrio partizanas, slapyvardžiu Lazdynas. Pirmą kartą areštuotas 1945 m. Kalėjo Vorkutos lageryje iki 1946 m. Antrą kartą areštuotas 1949 m., nuteistas 25 m. Kalėjo Intoje iki 1957 m. Tremtyje, Irkutske, vedė Janiną Burbulaitę. Į Lietuvą grįžo 1959 m. Užaugino 2 sūnus, sulaukė 4 vaikaitių.

Palaidotas Stukonių kapinėse.

Nuoširdžiai užjaučiame šeimą ir artimuosius.

LPKTS Kupiškio skyrius

Adelė Jasinevičiūtė-Stalnonienė 1918-2002

Gimė ir augo Rokiškio r., Žiobiškio parap., Vaidlėnų k. Brolis pasitraukė į Vakarus, apsigyveno JAV. 1947 12 29 suėmė tėvą (motina buvo mirusi) ir 4 dukteris, ištrėmė į Tomsko sr., Kurleko vietovę. Ten mirė tėvas ir sesuo. Likusios 3 seserys 1959 m. grįžo į Lietuvą. Adelė ištekėjo už Stalnonio. Iki mirties gyveno Vilniaus tremtinių globos namuose.

Palaidota Anykščiųose.

Magdalena Raišuotytė 1926-2002

Suimta 1948 09 16, nuteista 10 m. lagerio. Kalėjo Vorkutoje. Iš lagerio išleista 1956 05 30 be teisės išvykti iš Vorkutos. Ten gyveno iki 1992 m. Tada grįžo į Lietuvą ir apsigyveno Klaipėdoje. 2002 m. persikėlė į Vilniaus tremtinių globos namus.

Palaidota Vilniaus Karveliškųjų kapinėse.

Vytautas Stankevičius 1913-2002

Gimė Marijampolėje, gausioje tarnautojo šeimoje. Su broliu stoji į Lietuvos karo mokyklą, vėliau – į VDU Teisės fakultetą Kaune. Kalėjo Komijoje, Ust Uchtos lageryje. Po 10 m. grįžęs gyveno Kazlų Rūdoje su šeima.

Palaidotas Kazlų Rūdoje.

LPKTS Marijampolės skyrius

Aleksas Jankauskas 1925-2002

Gimė Šiaulių aps., Linkuvos valsč., Miciškių k., ūkininko šeimoje. 1948 m. visa šeima ištrėmta į Krasnojarsko kr., Sovietsko r., Beretės gyv. 1952 m. sukūrė šeimą su likimo drauge Adolfina. 1960 m. grįžo į Lietuvą, apsigyveno ir dirbo Žagarės valstybiniame žirgyne. Buvo aktyvus LPKTS narys.

Palaidotas Žagarės kapinėse.

Užjaučiame žmoną ir artimuosius.

LPKTS Joniškio skyrius

Julius Povilaitis 1922-2002

Gimė Kelmės r., Mežučių k. Gyveno Pašimšyje ir Tytuvėnuose. Buvęs politinis kalnys – kalėjo Vorkutoje.

Tragiškai žuvus J. Povilaičiui nuoširdžiai užjaučiame žmoną Stanislavą ir šeimos narius.

Kazimieras Vaičionis 1921-2002

Gimė Vieverkinės k., Rokiškio r., gausioje šeimoje. Mokėsi Panemunėlio prad. mokykloje, Rokiškio gimnazijoje, 1941 m. lankė mokytojų kursus Panevėžyje. Įstojo į Kauno kunigų seminariją. 1942 m. persikėlė į Vilnių. 1945 m. išventintas į kunigus. Paskirtas vikaru. Vėliau dirbo Eišiškėse, Vilniaus Šv. Apaštalo Pilypo ir Jokūbo bažnyčioje, nuo 1948 m. administravo Šv. Jėzaus Širdies bažnyčią. 1949 m. suimtas. Nuteistas 25 m. lagerio ir 10 m. tremties. Bausmę atliko Karagandos ir Vorkutos lageriuose. Rašė eiles. Ten gimė garsioji "Jeremiada". 1959 m. paleistas į laisvę be teisės dirbti Lietuvoje. Gyveno ir dirbo Latvijoje. Į Lietuvą grįžo 1970 m. Dirbo Švenčionyse, Pabradėje, Paberžėje dekanu. 1990 m. persikėlė į Ceininius, Ignalinos r. Buvo LPKTS narys.

Užjaučiame gimines ir artimuosius.

LPKTS Ignalinos skyrius

